

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak : Egész évre 4 frt, félévre 2 frt negyedévre 1 frtEgyes számára 10 kr Megjelenik minden héten egyszer : Csütörtökön.	Felelős szerkesztő és laptulajdonos : ISSEKUTZ JÁNOS. Kiadó : Papp György, Gyulafehérvár	Szerkesztőség és kiadónivatal : Püsp. Lyc. nyomda Gyulafehérvárt. Hirdetések díjszabály szerint.
--	--	---

Régészeti muzeum Gyulafehérvárt.

Az 1900. év július havában tartott közgyűlés városunk és vármegyénk művelődéstörténetére emlékezetes fog maradni előttünk és utódaink előtt mindaddig, míg csak léteznek a tudomány és a művelődés iránt melegen érdeklődő emberek.

Ugyanis képviselőtestületünk azon alkalommal egy oly határozatot hozott, mely fényes tanúságot tett arról, hogy városunk feje, szeretett polgármesterünk Novák Ferencz úgy, mint az igen tisztelt városi atyák a szép, jó és hasznos iránt kellő érzékkel bírnak s városunk szellemi fejlődését is szívőkön hordozzák s e mellett igyekeznek a tudomány szempontjából is városunkat országunk műveltebb városai sorába juttatni.

Ez a testület segítette a művelődést diadalra akkor, midőn t. i. azon nemes és elegendően meg nem becsülhető határozatot hozta, hogy a Traján-téren milleniumi emlék gyanánt épült igen csinos kisdédóvó épületet muzeumul átengedje az alsófehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi egyesületnek.

De nevezetes és emlékezetes még ezen eset nemcsak városunk és vármegyénkre nézve, mert az egész művelt Európa figyelmét városunk felé fogja fordítani annál is inkább, hogy a muzeumok iránt érdeklődik az egész világ ; — de azon okból is, hogy a régészeti tudomány többé nemcsak egyes kiváló embereknek szakszerű foglalkozása, hanem kedvencz tárgya ez mai nap már ezereknek, kik mindenütt szívesen lépnek személyi és szellemi összeköttetésbe hasonló foglalkozásu

kutatókkal és régészet-barátokkal. Ezeknél fogva városunk is számos tudós előtt érdekessé vált s központot fog képezni vidékünkön a szakemberek és a művelődés barátaira nézve.

Az új régészeti muzeumnak nagy kulturai feladatai vannak, melyeket szerencsésen megoldani a régészeti egyesület legfőbb kötelességének fogja ezentúl is ismerni.

Régészeti egyesületünk nem fog megelégedni azon már magában véve is elismerésre méltó eredménnyel, hogy már eddig is szép gyűjteményt szerzett s annyi értékes tárgyat tudott az enyészettől megmenteni, hanem megteszi a további lépéseket is arra törekedvén, hogy a már felébreztett érdeklődést fentartsa s általánosítsa, s hogy a régészetet népszerűvé tegye, mindenek előtt meggyőzvén a művelt közönséget arról, hogy az önművelésnek alig van alkalmasabb eszköze az ilyen és hasonló gyűjteményeknél, melyek szemléltető módon, gyönyörködtetve, ugyszólván észrevétlenül szerzik meg a közönség számára azon általános ismereteket, melyeket ma a művelt embertől igényelnek, de a melyeknek rendszeres tanulás útján való megszerzéséhez a kellő idővel nem rendelkezhetünk.

Az alsófehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi egyesület immár 12 esztendő óta áll fenn, csendben ugyan, de folytonosan működött és működik a tudománynak azon ágán, mely nem tartozván a tudományok ugynevezett népszerűbb, divatosabb csoportjaihoz, csak kevesen ismerték, kevesen támogatták, főleg azért, mert hangyaszigorlalommal már szép számban ösz-

szegyűjtött értékes és érdekes tárgyai el voltak rejtve két kis szobában, hová a nagy közönség, ha érdeklődött volna is, nem férhetett.

Ismerte azonban egyesületünk működését a magas ministerium, ki évenként nevezetesebb segélyösszegekkel támogatta azt, ismerték a külföldi és belföldi tudósok, kik összeköttetésbe léptek vele már a régebbi idők óta.

A városi képviselőtestület ama fenidézett határozat által most már mint egy varázsütéssel más és kedvező fordulatot adott e szent és magasztos ügynek.

Ezentúl nemcsak egyesek gyönyörködhetnek a régiak szép alkotásaiban, hanem alkalma lesz a nagy közönségnek is megközelíteni a gyűjteményeket s használatainak titkaiba behatolni s ez által azon lehetőség előtt állani, hogy önművelése céljaira használja.

A városi képviselőtestület nemes elhatározása tisztán mutatja, hogy hazánkban a tudományok iránti tisztelet többé nemcsak egy kiváltságos osztály privilegiuma, hanem hogy az közös minden művelt emberrel.

S minthogy most már sikerült Gyulafehérvár művelt közönségének érdeklődését nagyobb mértékben felébreszteni a régészeti egyesület iránt, a legszebb reményt ápolhatjuk muzeumunk tovább fejlesztése- és felvirágoztatására, ez városunknak tiszteletet szerez és jó hírét minden tudománykedvelő előtt biztosítani fogja.

Ugy gondolom, hogy az összes tudomány és művelődéskedvelők nevében szabad legnagyobb elismerést kifejeznünk úgy az indítványt tevő

T Á R C S A

Az élet meséi.

Írta : **Kende Géza.**

I. Egy boldogtalan asszony.

Müllerné asszonyt, a részeges bérkocsis feleségét kint a külvárosban, ahol a mozdatlan gyerekek mezít-láb játszadoznak az utca sarában, a férjén kívül mindenki sajnálta. Nem is csoda ! Vézna, sovány teremtes volt, beesett szemekkel, mint egy piczi virág, a melynek a növéstét mesterségesen siettették, úgy, hogy illat és szin nélkül maradt. Harminez éves korában úgy nézett ki, mintha csak 15 éves lett volna. Az ilyen beteges, folyton köhögő asszonyokról, azt szokták mondani, hogy vér helyett viz folyik az ereikben.

Egy pár forintot örökölt valamikor, hogy honnan, azt maga sem tudta, s így hamar vége lett a lányágának.

Müller ur, a férje egy hatalmas testalkatu ember, igazi típusa a pálinkaszagu kocsisoknak.

Ez a brutális és állatias hajlamokkal bíró férfi, aki csak káromkodni tudott, egész keresetét a sarki kocsmában hagyta. — Ott volt az ő igazi otthona, alkoholtól telített levegőben, a hol lázas vérrrel hebegve beszélt az anarchiáról, és mindenkit, aki nem osztotta a nézetét, torkon ragadott és megöléssel fenyegetett.

Ez a félelmes szörnyeteg volt Müllerné élettársa, a kiért mindenki sajnálta. A mint már mondtam, a külvárosban laktak, egészen a város végén, ahol sok alacsony festetlen házikó dülög, és a hol sápadtak a gyerekek a rossz szagu szeméttől, amit soha el nem takarítanak a síkátorokról. Müllerné már kora hajnalba talpon volt, hogy a munkája után messze be a városba menjen ; este azután, a mikor kimerülten, csaknem

összeroskadva czipelte haza vézna kis testét, és gyer-tyát gyújtott a szegényes otthonában, pihenés helyett csak szenvedést talált. Az urával volt örökös baja, a ki hetenkint hétszer jött haza ittasan, és nagyon rosszul bánt vele, mint egy despota a rabszolgájával.

Soha sem volt egy kedveskedő szava a felesége számára, és a szeretkezésnek legközönségesebb faja is ösmeretlen volt ennél az embernél, a kinek a szívében csak állatias érzelmek vibráltak. Csak szidni tudta a mérges kocsisok durva hangján, vagy pedig gunyolni alakfalan, vézna testét, ami még a szidásnál is jobban fájt a szegény asszonynak, a kinek a lelke nem tudott még ebben a környezetben sem eldurvulni.

Ha pedig az asszony habozott egy pillanatig, val-jon teljesítse-e az ura parancsát, akkor csunya dolgok következtek. Ilyenkor kezébe vette az ostort, és a mint a lovaival tette, ha azok nem elég gyorsan szaladtak, subintott vele egyet-kettőt, és verni kezdte a feleséget a mig csak a szomszédok, nem szánalomból, hanem, mert a láрма megzavarta éjjeli nyugalmaukat bele nem avatkoztak, és fenyegető ökleikkel csendességre nem birták a dühögő és az ostorral hadonászó embert.

És ő mindezt tűrte, némán, soha egy panasz szó nem hagyta el kicserepesedett, vékony ajkait. Beleny-godott abba, hogy az életben neki csak az örökös szen-vedés jutott osztályrészül. Lemondani mindenről, és a nehez kereszt súlyától meggörcnyedten járni az élet nyomorral és munkával teli kálváriáját, soha nem pi-henni, és egy sóhajtás, vagy egy mosoly nélkül meg-balni: ez volt a Müllerné jövődjé.

* * *

Egy őszi estén, a mikor haza felé típegett apró lépteivel, valaki követte. Hátra nézett. Egy fiatal ember volt, az éjszakának egy megszokott alakja elegáns ruhában, széles karimájú fekete kalappal a fején, hosz-

szú kávészinű felöltöt, széles kötésű fehér selyemnyak-kendőt viselt.

Olyan különösen érezte magát, úgy elszorult a szíve, a mikor a ködös, fekete éjszakában gondolkozni kezdett:

„ — Hát lehetséges volna, hogy én is figyelmet keltek valakiben itt az utcán, a hol olyan sok selyem-ruhás leány sétál ? „

Ugy látszik igen, mert a fiatalember, a ki a színház-ból vagy az orfeumból jöhetett, még mindig követte, vidám hangulatban, egy divatos nótát füttyörészve.

Egy utcasarki villanyos reflector alatt azután meglátta a rongyokba bujt sápadt teremtest ; mint egy tigris, a mely megpillantja áldozatát, úgy tapadt kalandszomjas, érzéki vágytól csillogó tekintete a pí-ruló asszonyra, a ki bár siettette lépteit, a megszólítást nem tudta elkerülni ;

„ — Hová megy, Cziczus ? Miért siet ? — “

Müllerné egész testében végigrezzenek ezek a néki annyira ösmeretlen lágyan sutgó, szerelmet igé-rő szavak. A fiatal ember pedig folytatta:

— Nos, nem akar felelni ? Nem mondja meg Cziczus, hogy hová megy ? ! —

Ő pedig felelt, nem tudván az igazat eltitkolni:

— „De igen, haza megyek, mert vár valaki.“ —

A fiatalember, mintha mit sem ballott volna, mormogott valamit, és azután hozzá fogott a csábitók elcsépel, megszokott ajánlataihoz :

„Jöjjön tel egy kicsit hozzám. . . . csak rövid időre, . . . egy csésze teára, . . . meglátja nem fog unatkozni nagyon csinos lakásom van

— Nem uram, azt nem teszem ! —

— De tnyan miért ? . . . Fél talán ?

És egymás mellett mentek a sötét utcában, közel a házakhoz, csaknem összesimulva. Az asszony még

polgármesternek, mint a szavazatot adó lelkes városatyáknak, kik által városunkat magasabb színvonalra emelték.

Reméljük, hogy a régészeti egyesület, — mintán muzeuma által nyilvánosabb működésre van hivatva, ezentúl lapunkban is többször, és szakavatottabban, mint eddig történt, méltatva leszen.

Dr.

Modern társadalom.

Ha végigtekintünk a nemzetek társadalmi életén, azon az óriási gazdasági és kulturális fejlődésen, amely az utolsó évszázad történetét annyira csodálatossá teszi, és amely bebizonyította, hogy nemcsak a tömegek, de az egyén akarata is képes társadalmi téren forrongást előidézni, akkor még a legnagyobb optimizmussal is arra a szomorú tapasztalatra jutunk, hogy a művelődési viszonyok óriási fejlődésével ellentétben a nemzetek erkölcsi élete rohamosan süllyedt.

Előttöm a forrongó, soha nem pihenő társadalom zavaros képe, idehallok a kenyérküzdelem zaját, amely küzdelem nem ismeri a szeretet törvényeit, hanem kegyetlenné, önzővé tette az egyént; látom a bűnt ezerféle megnyilatkozásban. Látom az utcák tarka képét, mint nyújtogatják a rongyokba bűjt koldusok sovány alamizsnáért könyörgő kezeit a gazdagok felé és behunyom szemem, nem akarom látni mint tapsolnak az erkölcstelenség és a bűn diadalának.

A gondolkodó ember, a kit elkábíta szenvedélyek eme káprázatos panorámája, önkéntelenül az okokat kutatja, amely ezt a társadalmi elzűllést, és a minden téren gyökeret vert materializmust létrehozta.

Ha belepillantunk a letűnt századok mohlepte sirjába, és egy összehasonlítást teszünk a Krisztus korabeli ember és egy modern, kifogástalan előkelőség gentleman erkölcsi élete között, akkor egyuttal megértjük azt is, hogy ezer év előtt mért nem ismerték még a bűnök ama nagy részét, amelyek most a százkezü igazságszolgáltatást szüntelenül foglalkoztatják.

Nehéz és vakmerő vállalkozás a mai társadalomnak a saját képét megmutatni. Az élő geniek között csak egy ember érzett ehhez magában elég erőt és háforságot, és ez Zola Emil volt, aki nem törődve az előítéletekkel, társadalmi regényeiben a mai ember erkölcsi életét rajzolja minden szépítgetés nélkül, hűen, a hogy maga előtt látja a romlott Párisban, a világ művészeti irodalmi központjában.

A régi jó időkben, a midőn az egyén igényei sokkal kisebbek, a megélhetés és boldogulás módja egyszerűbb és tisztességesebb volt, a boldogságot, a földi

ilyet sohasem érzett. Valami ösmeretlen gyönyört ígérő szenvedély tette forróvá leheletét, a feje szédült, az ereiben lázasan lüktetett a vér, mintha most élne át az ifjúságát. És ebben az izgatott sétában mintha újra felcsirázott volna boldogtalan szívében az ő életének elmúlt napsugárnélküli tavasza, az örökös vágyódás a szerelem után, amelyre ő soha sem érezhetett. . . .

— Nos édesem, visszautasít? —

— Igen! . . .

És remegő hangon, mintha félne, hogy utolsó álma is elpusztul, mondá:

— Hiszen maga csak gunyt űz belőlem! . . . ki tudna engem szeretni? . . . ki akarna engem birni? . . . hisz én olyan csunya vagyok! . . .

A fiatal embert azonban elvakította az éjszaka feketesége és a már benne levő szenvedély.

— Menjünk, hisz maga nagyon egy csinos kis leány . . . a legszebb éveiben van kicsikém . . . és aztán még csak egy ártatlan báránka, aki nem tudja, hogy mit is akar a farkas!

Müllerné pedig, aki tudta, hogy már nem fiatal, s nem szép, nehogy mindkettőjük illúziója semmivé legyen, eltakarta kipirult arcát nagy szürke kendőjével.

— Eresszen uram, hagyjon magamra könyörgöm!

Az pedig nem tágitott, és egy nagy házra mutatott.

— Lakásom elé érkezünk, látja ott a szobám az első emeleten; utoljára kérdem, nincs semmi mondani valója?

Az asszony szilárdan, telve lemondással felelt:

— Nem!

A fiatal ember vállat vont, és otthagya. Müllerné pedig még jobban sietett. . . .

* * *

Hazaért, de nem talált otthon senkit, pedig már késő este volt. Világot gyújtott, leült az asztal mellé, de nem nyult az ételhez, mert az urát várta.

És az el is jött nemsokára. Az udvarról behallatszott részeges éneklése, nehéz támolygó léptei elég zajt csaptak.

élet eme egyetlen, bár önzéstől nem ment, célját, sokkal könnyebben lehetett elérni.

Mennél inkább döntötték le az egyéni szabadság korlátait, annál fokozottabb mértékben emelkedett a tudás szomja, az igényei, a viszonyaival való elégedetlenség.

Mennél inkább függetlenítették az egyes ember akaratát, a tömeg akaratától, annál erősebben fészkelte be magát a lélekbe az érzékiség, és a bűn iránti hajlam.

És ma, a midőn önmagunkon is, de különösen a könnyelmű életű embereken észleljük a faji erő fokozatos süllyedését, a mi csak a tulságos szellemi és pszichikai munka következménye lehet, elborzadva gondolunk a jövőre.

Beteg a társadalom, gyönyörű szép teste tele van fekélyvel. Meg kell gátolni a rossz terjedését, a felvilágosodottság és szabadság szent jelszavai alatt nem szabad a vallástalanság, a kapzsiság és a becsületlenség terjesztéséhez hozzájárulni.

Ne higgyünk a külsőségeknek, ne hagyjuk magunkat elcsábítani az érzékekre ható szép varázslattól, hanem ítéljük meg az embert az ő tényleges értéke után, a becsület szent nevében.

Hisz az élet maga, amely nem ismer könyörületet hozza felszínre azokat a szánalmas alakokat, akik szellemi tehetségüket a bűn szolgálatába adták, és reményekre jogosítható pályafutásukat a fegyház levegőjében fejezik be.

Korán kezdenek élni. Mindég a legutolsó divat szerint öltözködnek, keveset járnak gyalog; gummi kerekű fiakkereken robogtatnak végig a nagyvárosok utcáin és ha valaki elég vakmerő megbámulni eleganciájukat, mosolyogni előkelőségükön, úgy a lovagiaság szabályai szerint elégtételt szereznek maguknak.

Igen, ők gavallérok tetőtől-talpig, a míg csak egyszer egy kellemetlen éjszakán, a mint ott pezsgőznek az orpheumok bűnös levegőjében, megjelenik az igazságszolgáltatás embere.

Hogy remegnek ezek a lovagias hősök bírójuk előtt, a mint magukon érzik az előbb lenézett emberek kárörvendő tekintetét. És ezek az uri sikkasztók az utolsó időkben nagyon elszaporodtak és sajnos az intelligens osztályból kerülnek ki.

Hát mit ér akkor a szülők áldozatkészsége, akik gyermekeiket az iskolába járatják, hogy művelt polgárokat adjanak a hazának?

Vegyék mintául a régi görögöket, akik az iskolában talán többet fordítottak az erkölcsi nevelésre, mint a tanításra.

A beteg társadalom gyógyításra vár. És ennek a mai zűrzavaros állapotnak következménye, hogy olyanok, mint a szociálizmus és oly veszedelmes eszmék mint pl. az anarchia, az egész világon követőkre találnak.

A mint az ajtót kinyitotta, az asszony fejéhez kapott, hófehér lett az arca. . . .

Mert Müller úr nem jött egyedül. Korántsem . . . Egy leányt hozott magával, egy barna kövér leányt, a kinek testén egészen megfeszült a durva perkál ruha.

— No asszony, mit bámulsz? . . . Elhoztam a szeretőmet . . . ugy-e szép leány? . . .

— De Péter! . . . mit tettél? ! . . .

— Micsoda, talán nem is tetszik! . . . Te rongyos, te csunya teremtes, talán nem gondold, hogy téged szeretlek! . . . Ne, itt van egy forint, szaladj a kocsmába, és hozzá négy üveg sört, hadd mulassak egyszer itthon is, ne mond, hogy nem vagyok tisztességes ember, neked is adok egy pohárral. De siess! . . .

Az asszony pedig, a mit még soha sem mert megtenni, így felelt:

— Nem megyek! —

A durva embert, aki röstelte a kedvese előtt, hogy a felesége nem engedelmeskedik, ez végkép kihozta sodrából. A szemei vadul forogtak, nem látott már semmit, felemelt egy széket, és odaacsapta az asszonyhoz:

— „Nesze, ez a tiéd.“

Müllerné pedig jajszó nélkül kitámolygotta szobából. Érezte mint folyik le a vér melegen az arcára. . .

Egy bögrében vizet hozott, elment a szomszéd asszonyhoz és két skatulya gyufát kért kölesön. . . .

Azután beázta a langyos vízbe, lefeküdt az ajtója elé, és mintegy lázban, így sutogott a nedves, ködös éjszakának:

— Láttatok, megütött a szeretője előtt . . . engem . . . engem, a ki sohasem csaltam meg . . . még ma sem . . . pedig milyen szép volt az a fiatal ember . . . Igen, megütött a szeretője előtt . . .

És lassan az ajkához emelte a bögrét, és kéjesen szücsölte a halált hozó folyadékot. . . .

Az udvarra pedig ki-hallatszott, mint esőkolgatja Müller ur az ő kövér szeretőjét.

Az egyén romlása maga után vonja az állami élet romlását, és így csak maga az állam, amelynek van ereje és hatalma, bivatott az állapotokon javítani.

Várjuk a Messiást, amely a megtévelyedett, bűnös emberiséget újra megtérítse, és vissza vezesse a tiszta erkölcsi élet útjaira, és hiszem, hogy ez az idő nemsokára be fog következni, mert hisz a világtörténet lapjai bizonyítják, hogy valahányszor hajban volt az emberiség, a segítség sem késett sokáig.

Erzem, hogy valami történni fog, mert valaminek történnie kell.

Kende Géza.

Ujdonságok.

Gyulafehérvárt, 1900. augusztus 30.

— **Mihályi Viktor dr. városunkban.** Folyó hó 28-án múlt 200 éve, hogy Anasztázius püspök a gör. keleti hírek nagy részén a gör. katolikus vallásra térítette, s ezáltal a gör. katolikus vallást megalapította. Ezen a nevezetes eseményen Mihályi Viktor dr. gyulafehérvári és fogarasi gör. kath. érsek székhelyéről Balázsfalváról városunkba érkezett, hogy a majorban levő gör. kath. templomban misét mondjon és az itteni temetőben nyugvó Anasztázius püspök sírját megáldja. Az érsek négyes fogatán Tövis felől érkezett. Kisérétében érkeztek Hosszú dr. kanonok titkárja és több vidéki esperes. Fogatására megjelentek a város részéről a tisztviselői kar nagy része Sárdy Miklós h. polgármester vezetése alatt, s a gör. kath. hívek nagy része, kik Hosszú kicsisorban indultak a város határához, hol a fogadás történt. A város közönsége nevében Sárdy Miklós h. polgármester üdvözölte — természetesen magyarul — mise az érsek szintén magyarul válaszolt; megköszönve a fogadtatást és a helyettes polgármesternek átadott 200 koronát oly ezébből, hogy az a város szegényei között osztassék ki. A fogadtatás után Hosszú kicsisorban indult meg a menet a templom elé, hol az érsek tiszteletére díszkapu volt felállítva. Itt a papság üdvözölte az érseket, mely üdvözlés után a templomba vonult, hol tényes papi segédlettel misét mondott. A mise alatt a balázsfalvi énekkar egyházi énekeket adott elő, mely az ajátosságot nagyban emelte. Evangeliumkor az érsek sz. beszédet mondott, melyben szép szavakkal ecsetelte Anasztázius püspök életét és nagy érdemeit. Beszédje alatt érkezett meg Majláth Gusztáv gróf, erdélyi püspök, ki a fungáló papok által elébe vitt misékönyvet és feszületet megcsókolván, az oltár jobb oldalán levő és számára fenntartott imaszalmolyra térdelve hallgatta a sz. beszédet és sz. misét. A mise végeztével a hívek körmenetben Anasztázius püspök sírjához vonultak, hol az érsek egyházi szertartások mellett megáldotta a nyugvó hamvakat, s ezzel ezen szép is megható egyházi ünnepély befejeződött. Az egyházi ünnepély után az érsek Majláth Gusztáv gróf erdélyi püspököt látogatta meg. Az érsek tiszteletére d. u. 2 órakor a Hungaria dísztermében díszebéd volt, melyen a várost Roska József r. kapitány képviselte. A díszebéden mintegy 100-an vettek részt. Az első felköszöntőt az érsek mondotta díszöségeken uralkodó királyunkra és a római pápára, további száma és szép felköszöntőt mondtak az érsekre. Az érsek este 1/2 óra. kor visszautazott székhelyére.

— **Zongorázni tanulók** figyelmébe ajánljuk Duducz Katinka kisasszony zongoraiskoláját, hol úgy a kezdő, mint a haladó zongorázók továbbképzése és a tanulás sikeres bevégezése a kisasszonynak kitűnő bizonyítványai alapján bizton remélhető.

— **Tejpiacunk.** Olvasóink bizonyára a napi lapok révén értesültek arról, hogy a fővárosi közigazgatási hatóságok néhány héttel ezelőtt egy csomó élelmiszerhamisítót igen érzékeny büntetéssel sújtottak, még pedig teljes joggal — és nagyon helyesen, mert a t. cz. „Milimári asszonyságok“ (paraszt asszonyok) pár batos „rebachéri“ nem átalják a nagy közönséget — drága pénzért — mindenféle undorító kotyvadékokkal traktálni. Ergo nem is érdemelnek kiemeltet. Egyébiránt körülbelül 2 év óta már országos törvény is intézkedik a t. élelmiszer árusító „asszonyságok“ ügyéről. — De azért nálunk még mostanában is a tejpiac csak hemzseg a sok hamisított tejtől, vajtól, tejföltől és túrótól. Előre bocsátjuk azonban, hogy minket e sorok megírására egyes egyedül a köznek jól telfogott érdeke vezetett. S tőlünk még csak annak gondolata is távol áll, hogy mi valakit megakarnánk támadni. Hanem igen is az illetékes hatóság figyelmét ohajjuk felhívni a vidéki- és helybeli paraszt asszonyok — e téren tapasztalt — tüzelmire. Tesszük ezt pedig azért

mert eddigelé tudtunkkal városunkban még nem akad ember, ki a hatóság figyelmét e furfangos paraszt kémikusokra, illetve üzelműkre felhívta volna, — kik mint már főnebb is hangsúlyoztuk — a vásárló közönségnek — drága pénzért — mindenféle hasznavehetetlen kotyvadékokat adnak. Közvetlen tapasztalásból és meggyőződésből tudjuk, miszerint azon tej, melyet a vidéki és helybeli paraszt asszonyok piacunkra hoznak — tisztelt a nagyon ritka kivételeknek — 30 —, de sőt 40% vízzel van fölhígítva. A tejföl pedig, hogy annak bitvány volta elpalástoltassék, a mi árusítónink egyszerűen liszttel keverik, mely is a nagy nyári meleg hatása alatt — otthon pár óra alatt erjedésnek indul. Ugy, hogy az itteni tejes asszonyok által árusított tejföl inkább kovászolási, mint étkezési célra volna fordítható. Ami pedig a vajat illeti, arról talán jobb is volna nem beszélni, mert attól tartunk, hogyha ennek valóságos alkotó elemeit őszintén feltárjuk a városi közönségnek, akkor ennek tulnyomó része vaj-izonyba fog esni. Nagyon is enyhén elemezzük a piacunkra került vajat, midőn azt állítjuk, hogy annak legnagyobb része semmi egyéb, mint egy kis bitvány avasvajnak, fagygyunak és safránylénak az élvezhetetlen kotyvadéka. A tehen turóról szintén sokat, nagyon sokat lehetne zengedezni, de nem akarjuk a közönségnek a valóság által az étvágyát elrontani. Hogy felszólalásunk mennyire jogos és időszerű, azt gazdasszonyaink tudnák legjobban megmondani, kik közvetlen — s mindennapi tapasztalásból ismerik a helyi tejpiaconak összes mizeriait! És igazán már legfőbb ideje, hogy itten a hatóság e kufár népség között alaposan szétlüssön, mert az itteni tejárusnők pancsolásairól kötetekre menő memorandumokat lehetne írni. Bizván közigazgatási hatóságaink erélyében és igazság szeretetében, reméljük, miszerint a mi tejárusító asszonyaink megrendszabályozása a nagy közönség érdekében — nem sokáig fog magára vártni. Annyival is inkább, mert a fővároson kívül már a vidéki városok is teljes szigorral kezdik végrehajtani az élelmiszerek meghamisítását tilalmazó törvényt, mely tudvalevőleg a hamisítókra érzékeny bírságot, de sőt némely esetben még fogságot is ró. Végül, még csak annyit obajtunk megjegyezni, miszerint valamint a törvény pl. a borhamisítókát kérielhetlen szigorra üldözi, azonkép az élelmiszer, de különösen a tejhamisítók az üldözésre még hatványozottabb mérvben szolgálta rá; mert a bor — teszem azt nem képez o y elsőrangú és mellözhetetlen szükségletet a háztartásban, mint pl. a tej, vaj, turó, stb., melyet társadalmunk minden osztálya, tehát gazdag, szegény egyaránt, mindennap meglehetősen mennyiségben fogyaszt. Vagyis míg amaz ugyszólva csak luxus cikket képez, addig a tej tulás nélkül állítva valóságos életszükségletet képez. Következésképpen nagyon is helyén való dolog lenne ezen paraszt élelmiszervegyészeket, illetve vegyészmozket a törvényi teljes szigorával büntetni. Hadd tanulják meg, hogy a nagy közönségnek véres verejtéken szerzett garasáért ne mindefféle élvezhetetlen s gyomorrontó kotyvadékokat, hanem valódi és rendes élelmiszereket áruljanak. Egyszer ők is annak tudatára ébredjenek, hogy a nagy közönség érdeke mégis csak előbbre való, mint az ő érdekük. Továbbá kíváncsnak mutatkozik az is, hogy konkrét esetekben, melyek nagyon is gyakoriak lesznek — a közönség maga irányítsa rájuk a hatóság embereinek figyelmét. Mert élvégre is a hatóság sem lesheti mindig és mindent nem is láthat. Egyszóval a tejesfeléket vásárló közönség minden rendelkezésre álló eszközökkel igyekezzék a hatóságnak kezére járni, hogy a mi „milimarink“ értsék meg, miként az élelmiszereket vásárló közönség többé „balek“ szerepre vállalkozni nem akar. Lactoskop (a tej valódiságát kipróbáló eszköz) vajha mentül gyakrabban látnánk téged ezentul a tejpiacon. Jöjjön el a te országod.

— **Mi okvetlen szükséges minden hölgynek?** Szép tiszta üde arcbőr! Ez a legkönnyebben és a legbiztosabban az egész világon elismert és kedvelt Margit krém használata által érhető el. E teljesen ártalmatlan törvényesen védett arczkenőcs, mely sem higanyt sem olmot nem tartalmaz, a szeplőt, májfoltot, pattanást és az arcz mindennemű tisztátalanságát pár nap alatt eltávolítja, a ráncokat kisimítja és az arcznak finom fiatal rózsás színt ad. Kapható a készítőnél: Földes Kelemen gyógyszerésznél Aradon és minden gyógyszerertárban. Nagy tegely 2, kicsi 1 korona.

— **A tüdővész gyógyítása.** A legkiválóbb embereket, a kik hosszú és fáradságos kutatások után a tudomány mezején nagy sikereket bírnak felmutatni, az emberiség, a melyért dolgoztak, nem igen ismeri. Egy ilyen nagy tudós *Bandiera Giuseppe* palermoi tanár, a ki felfedezte azt az új gyógyszert, a melylyel a tüdővérszt gyógyítani lehet. Az új találmány, ellentétben az eddigiekkel, egy-két vegyi termék biztos és gyors hatásán alapszik. Maga a gyógyszer egy mentő balzsam

a légző szervre. A legkiválóbb orvosok, a kik már kísérletet tettek eme „*antiseptikus pilulákkal*“ azt állítják, hogy a legsúlyosabb természetű és a legmakaacsabb hurutos betegeket, legfőkébb negyven nap alatt meg lehet velők gyógyítani. Egy orvos, a ki egyik betegét új szerrel gyógyította, annak hatásáról egy leveleiben ekképen ír a feltalálónak: „Az egyik betegem a tüdővésznek már utolsó stádiumában volt. A mióta az ön gyógyszerével kezdtem kezelni, az állapota tetemesen javult! A láz alább hagyott a nyálka kiválasztás felénnyire csökkent, az étvágy jó volt és az erők visszatértek!“ Mindezek következtében megbizonyítottunk látszik, hogy az új szer, az eddig felfedezettek között, legelső helyen áll. Végül még megjegyezzük hogy tudomásunk szerint *Bandiera* tanár bárkinek küld az általa felfedezett gyógyszerből, és így a szenvedő betegeknek csak azt tanácsolhatjuk, hogy megrendelésükkkel haladéktalanul a feltaláláshoz forduljanak, a ki Palermóban (Torniri utedza 65. sz.) lakik.

— **Tanuló kerestetik.** Egy jó bázból való, III—IV-gymn. osztályt végzett ifjú tanulónak felvétetik Dahinten Viktor vaskereskedésében, Gyulafehérvárt.

— **Házánk fejlődése** függ a magyar ipar támogatásától. Mindenki használja tehát fogainak tisztítására, szájának frissítésére a T y m o l fogerémet, mely világbírt magyar gyártmány a legkellemesebb fogtisztítószer, fehéríti és konserválja a fogakat. Felülmulja az összes ily készítményeket, igen olcsó, üdít és mindig friss, 6 tubus 3 korona 60 fillér bérmentve egyedüli készítő és főszékhelyi raktár: Schwartz illatszergyára, bygien, kosmet, laboratorium Budapest, Damjanich-utedza 28.

— **Az osztrák postaigazgatás** már ismételt felszólalt a Magyarországról Ausztriába elégtelenül bérmentesítve feladatott levelezőlapok nagy száma miatt. — Ujabban eszközölt feljegyzések szerint egyedül a bécsi központi levélkézbesítő hivatalhoz hat hét leforgása alatt 35.260 elégtelenül bérmentesített levelező lap érkezett Magyarországból. Ezen hibás bérmentesítés azon körülménynek tulajdonítható, hogy a közönség a folyó év január hó 1-ével életbe lépett tarifális változásokat még most sem veszi figyelembe s Ausztriába szóló levelezőlapjait még most is 5 fillér helyett 4 fillérrel bérmentesíti. A közönség tájékoztatására ez alkalomból ismételtén közöljük, hogy a külföldre szóló egyszerű levél díja 25 fillér, a levelezőlap díja 10 fillér; Ausztria, — Bosznia — Hercegovina, — Németország, — Szerbia és Montenegróval való forgalomban pedig a levél díja 10 fillér, a levelezőlap díja 5 fillér.

— **A párisi világkiállítás.** Ertesztésünk szerint a „Sarg F. A. fia és társa“ bécsi czég gyártmányát, a mindenütt ösmert, legkedveltebb fogtisztító szert, a „K a l a d o n t“, a melynek nélkülözhetetlensége általánosan el van ösmerve, a párisi világkiállításra az arany éremmel tüntették ki. Ez a kinttétel, tekintettel arra, hogy pipere cikkekért kapták, annál nagyobb jelentőséggel bír, mert hisz Páris és Franciaország a pipere cikkek terén az első helyen áll.

— **Pályázat.** Posta-távirda-és távbeszélő kezelési szolgálatra alkalmazandó és a XI-ik fizetési osztályban 1000 koronától 1400 koronáig emelkedő évi fizetéssel, továbbá az 1893 évi IV-ik törvényezik által megállapított lakpénzzel javadalmazott posta és távirdasegédtsztek kiképezésére folyó évi október hó 1-től hat hónapra terjedő gyakorlati tanfolyamokat nyitók a következő posta és távirdahivataloknál: 1.) a *budapesti* posta és távirdaigazgatóság kerületében: Kecskeméten és Selmeczbányán; 2.) a *kassai* — posta távirdaigazgatóság kerületében: Iglón és Miskolcon; 3.) a *kolozsvári* posta és távirdaigazgatóság kerületében: Brassóban és Maros-Vásárhelyen; 4.) a *nagyvárad* posta és távirdaigazgatóság kerületében: Aradon és Debreczenben; 5.) a *pécsi* posta és távirdaigazgatóság kerületében: Keszthelyen és Mohácsan; 6.) a *pozsonyi* posta és távirdaigazgatóság kerületében: Érsekújváron és Zsolnán; 7.) a *soproni* posta és távirdaigazgatóság kerületében: Székesfehérváron és Szombathelyen; 8.) a *temesvári* posta és távirdaigazgatóság kerületében: Pancsován és Újvidéken; végül 9.) a *zágربی* posta és távirdaigazgatóság kerületében: Eszék-felsővárosban és Zimonyban. Ezen tanfolyamokra hallgatókúl felvétetnek: a.) első sorban az 1873. évi II-ik t. cz. 5-ik §-a értelmében kisebb hivatalnokai alkalmazatásra igényjogosultsággal bíró, igazolványos katonai altisztek; — b.) postamesteri, vagy kiadói minőségben szolgáló oly férfiak, a kik a gymnasium, reálskola, vagy polgári iskola negyedik osztályát, avagy ezekkel egyenrangú más iskolák megfelelő osztályait sikerrel elvégezték; c.) ugyanezen iskolai előképzettséggel bíró és 18-ik életévüket meghaladtott más férfiak; végül, ha ily pályázók kellő számmal nem jelenkeznek, — d.) a fenti iskolai előképzettséggel rendelkező, 16-ik életévüket betöltött ifjak is. A felvételre megkivántatik továbbá annak igazolása, hogy folyamodó 1.) 35-ik életévét még nem haladta túl; 2.) magyar állampolgár, 3.) a magyar, illetve ha horvát-szlavonországi illetőségű, — a horvát nyelvet szóban és írásban tökéletesen bírja; 4.) feddhetetlen előéletű; 5.) a posta és távirdaszolgálatra testileg is teljesen alkalmas, mely utóbbi körülmény közhatalosi orvosi bizonyítvánnyal igazolandó. A tanfolyamok hallgatói tandíj fejében husz (20) koronát kötelesek fizetni s ezen díj lefizetése és az előírt szakvizsga letétele után a hallgatók posta és távirdasegédtszti állásra képesítést nyernek, illetve a posta és távirdasegédtszti jelöltek létszámában beálló üresedéshez képest posta és távirdasegédtsztekkel neveztetnek ki; a d.) pont alatt említett hallgatók azonban kivételre csak 18-ik életévük betöltése után számíthatnak. — A kik ezen tanfolyamokban beletpi óhajtanak, sajátkezőleg irt folyamodványikat, melyek születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyít-

ványokkal fölszerelendő, *folyó évi szeptember* hó 15-ig és pedig a már közszolgálatban állók, felettes hatóságuk után, a többiek pedig az illető főszolgabíró, vagy polgármester közvetítésével, a tanfolyam helyére nézve illetékes posta és távirdaigazgatósághoz nyújtják be. — A m. kir. posta-távirda és távbeszélő-igazgató. —

Nyílttér. *)

Selyem-mennya sszoni-ruha 10 frt 50 krtól feljebb — 14 méter! posta-bér és vámmentesen szállítva. Minták postafordultával küldetnek; nemkülönbön fekete, fehér és színes Henneberg selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint. **Henneberg G. selyemgyáros** cs. és kir. ud. vari-szállító **Zürichben.**

* Az e rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

Hirdetések.

Az idegfájdalom és kísérői.

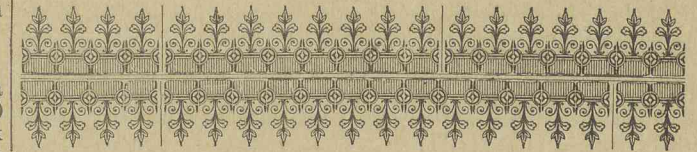
Valamiképpen az előrs csapata ingerli az ellenséget a nélkül, hogy nagy veszteséget okozna neki, azonképen az idegfájdalom, mely magában véve nem veszedelmes betegség, kifaraszítja áldozatait, a kiket a vészegény, gyöngye vérű és a kimerült idegek következtében olygöngyült emberek közül szed. Mint az előrs katonái, ez a betegség is hirtelen és minden oldalról támad. Egyszer a fejet, az ideget és a fogat támadja meg, hogy azután egészen váratlanul hátgerincztáját vagy oldalszurás alakjában lénjen föl a test más részén. A betegségnek az a fajtáját mondja el Bugnon kisasszonynak (Torny-le Grand Sváj) következő levele:

— A pink-pilulának köszönhetem, hogy egészségemet visszanyertem. Rettenetes idegfájdalom, mely hosszú idő óta kintott, sajnálatraméltóan vészegénynyé tejt és annyira elgyöngyített, hogy semmit sem tudtam dolgozni. Éjjente nem hunytam be a szememet és annyira izgatott voltam, hogy minden tagom fájt. Azt hiszem, hogy vérem a felével megfogytakozott és rettenetes idegfájdalmat kellett kiállanom. Egy újsághir a Pink-pilulára terelté figyelmemet. Próbát tettem vele és már az első skatulya is javulást hozott. Miután több skatulya pilulát fogyasztottam el, öröm visszatért, éjjel jól tudtam aludni, jó étvágyam lett és idegeim lecsöndesedtek. Ma ismét teljesen egészséges vagyok és napi munkámat kifáradás nélkül végezhetem. Hozza levelemet nyilvánosságra, hogy mások is okuljanak belőle.

Erdemes a megemlítésre, hogy a Pink-pilulák elérte gyógyulás kettős irányban hatásos. A vér erősítésével és megújításával képessé tették Bugnon kisasszonyt arra, hogy ellenálljon a fájdalomnak és az idegrendszerre való hatásával meggyógyít. A vér erősítésével és fölfrissítésével pedig a vészegénységet és a reumatizmust gyógyítja meg.

A pink-pilula kapható Magyarországon a legtöbb gyógyszerertárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr, és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerertárban, Budapest, Király-utedza 12.

— A „**Nemzeti Zenedében**“ a növendékek beiratása t évi augusztus hó 30-ától bezárólag szeptember hó 5-éig az intéz. helyiségében Budapest 1V. Ujvilág-utedza 14. sz.) naponként délelőtt 9—12 óráig történik. Ezen időn túl csakis külön igazgatói engedély alapján naponként délután 3—5 óráig. Mindkét nem-beli növendékek felvétetnek az ének, zongora, orgona, czimbalom, hárfá, az összes vonós — és fúvó-hangszerek, továbbá az összhangzattani, zenészerzési, zenetörténeti és esztetikai tanszakokba, a vonosnégyes és zenekari iskolába, valamint az egyházi zene és lythurgiai tanszakokba is. Beiratási díj 12 korona. Budapest 1900. évi augusztus hó 20-án Barta Ede kir. tanácsos a „Nemzeti Zenede“ igazgatója.

SÜRGÖNY!

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönségnek becses tudomására hozni, hogy kitünő

CZIRKUSZ-HYPPODROM-VARIETE

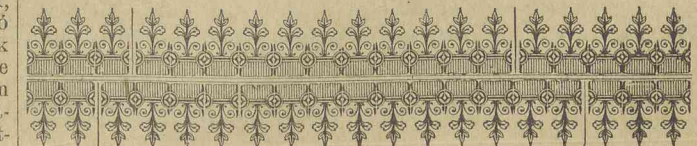
társulatommal Budapestről *szombaton, szeptember 1-én* Gyulafehérvárra érkezem és első megnyitó díszelőadással itteni működésemet megkezdem.

Társulatom 30 tagból áll.

Saját zenekarral és villamvilágítással.

Mély tisztelettel

Pollantz Mátyás,
igazgató.

RITKA ALKALOM!!

240 különböző árút 3 márkáért

(3 kor. 80 fillér) lehet vásárolni.

1 elegáns óra három évi jótállás mellett szép óraláncszal, 1 remek borostyánvégű szivarszipka, 1 gyönyörű nyakkendő, 1 similyémántal, 1 finom gyűrű utánzótt drágakövel urak vagy hölgyek számára, 1 finom kivitelű ujjgyöngygarnitúra (kézelő-, galér- és mellgombok) egy három darabból álló zsebkészlet, egy pár finom harisnya, egy valódi párisi nyakék hölgyek számára legutolsó divat szerint; egy remek toalette tükör finom fésűvel, 20 különböző hasznos tárgy, és még ezenkívül 200 darab a háztartásban nélkülözhetlen árucikk.

Minden család ki van zárva, mert az árukat, ha azok nem tetszenek visszaveszem. Két csomag megrendelése esetén, egy kétélű zsebkést ingyen adok. Megrendelések utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése mellett esőköszöletnek,

Buchbinder Ernő áruházában, Krakko.

Kinek kell sok pénz?

Havonta 1000 korona tisztességesen és veszély nélkül könnyen kereshető. Címe: Franz Hermann Aussig a/E. Böhmen Bräuhause 6. hirdetési irodába azonnal beküldetni.

A. asszony: „Hol szerzi be kegyed eczetjét? A kegyed salátája nekem kitűnően ízlik!”

B. asszony: „En egyáltalában nem vásárolok eczetet, hanem magam készítem azt — a híres „Vinacet” eczet-essenciából. Így nekem mindig friss eczetem van; holott kész-eczet sokszor romlott — vagy nálam elromlik, vagy pedig rossz anyagból készült. — Amelett olcsóbban is jövök ki; mert az ily eczet literje nekem csak 15 fillérembe jő. A „Vinacet” essentiat minden helybeli csemege-fűszer- és drogna üzletben megkaphatja. Arak: 1/4 literes üveg 1 kor. 1 egész literes 3 korona.

Kérjen csak valódi „Vinacet” essentiát. Főraktár Gyulafehérvárt: Jakabffy Albert és Lobstein Sámuel kereskedéseiben.

Az 1857-ben alakult és leg-felsőbb helyen engedélyezett
ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ TÁRSASÁG
BUDAPESTEN VIGADÓ-TÉR, SAJÁT PALOTÁJÁBAN,
főképviselet Gyulafehérvár és vidéke részére: BAUMANN és SZEKÁL Gyulafehérvárt
nyolczvankét millió korona alappal bir
és biztosításokat vállal:

a) tűzkár ellen. (ha azt a gyújtó vil-
lám okozza is) épületekre, gyárakra, gépekre,
árúkészletekre, butorneműkre, marhaállomány-
ra, gazdasági és iparkészletekre stb.;

b) jégkárak ellen teljes kártérítés-
sel, úgy nemkülönb.

c) szállítmányi károk ellen, vizen,
szárazon és vasutakon;

d) betörési károk ellen,

e) az ember életére és pedig:

1. halálesetre szóló biztosításokra,
2. végyes-, illetve elérés és halálesetre
szóló biztosításokra,
3. kiházasítási biztosításokra,
4. közvetlen vagy bizonyos idő lejártával
kezdődő életjáradékokra,
5. túlélés életjáradék-, illetve özvegyi
nyugdíjbiztosításokra,
6. nevelési költségbiztosításokra,
7. jelzálog-életbiztosításokra.

Az életbiztosítások érvényesek a termé-
szetes elhalálozáson kívül:

1. A háboru veszélyeire — minden pó-
t-díj nélkül,
2. A párbaj eseteire,
3. Az öngyilkosság folytán bekövet-
kező halálesetre,
4. baleset folytán történő elhalálo-
zás eseteire.

Az alaptőke, a biztosítási díjtartalék
és a betolyó biztosítási díjösszegek a leg-
teljesebb biztosítékot nyújtják. A biztosítási
feltételek a t. ez. közönség számára a leg-
előnyösebben állapítottnak meg.

A biztosítási díjak lehető jutányosak, s
a felmerülő károk a leggyorsabban és leg-
készségesebben térítettek meg.

A társaság lakházakat és gazdasági
épületeket tűzkár ellen 12 évre is, — és
pedig oly módon — biztosít, hogy a díj éven-
ként utólagosan fizetendő, az utolsó két év
pedig ingyenes 6 évre kötött biztosí-
tásnál a díjfizetés szintén évenként, utóla-
gosan történik s az utolsó év ingyenes.

A társaság kormányzata:

Választmány:

Csekonics Endre gróf, elnök,	Burchard-Béldvagy Konrád,	Németh Titusz,	Szegedy György
Nádasdy Ferenc gr. alelnök,	Darier Henrik,	Nikolics Fedor báró,	Szilágyi Géza
Andrássy Gyula gróf,	Deutch Sándor,	Schoeller Fül lovag,	Uechtritz Zsigmond báró
Bánffy György gróf,	Budai Goldberger Berthold	Schossberger Nándor báró,	Wenckheim Frigyes gróf.
Berzeviczy Albert,	Kardosy Jenő gróf,		

Igazgatóság:

Harkányi Frigyes báró, Jeney Lajos, Ormody Vilmos, Schossberger Zsigmond báró, Zichy Nándor gróf
Szende Károly, igazgató.

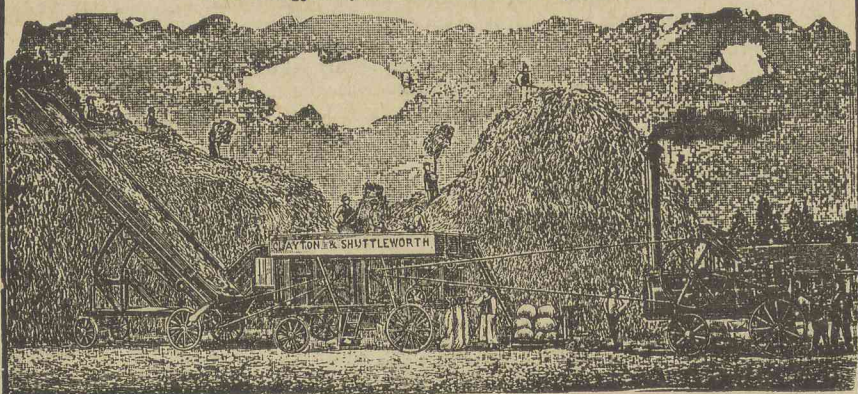
Felügyelő-bizottság

Batthyány Géza gróf, Hajós József, László Zsigmond, Radvánszky Géza báró.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzeséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakaszalók, továbbá járgány-csésplőgépek, löher-csésplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák.

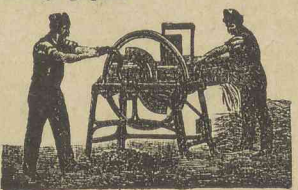
„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek, szecsavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrő-malmok, egyetemes acél-ekék

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Résletes árjegyzék kio-
natra ingyen és bérmentve
küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és csésplőgép-gyára.

Sz. 3539—1900. tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszebeni Földhitelintézet végrehajtónak Schasser Mária szül. Szegedi és Kaszt Márton Bartos hervei lakosok végrehajtást szenvedő ellen 226 korona tőke követelés és járuléka iránt végrehajtási ügyében a hervei 344 és 155 sztljzkvben A + 15—24 rendszám és A + 21 rendszám alatti fekvőkre összesen 913 korona becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1900 évi október hó 23-án d. e. 9 órakor Berve község-báránál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fog adni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. tet. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ába kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak az 1881. LX. tet. 170. §. értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék telekkvi hatósága.

Gyulafehérvárt 1900. évi augusztus hó 16-án.

A kivonat hitelességét igazolja.

Muntyán Miklós, kiadó.

Sz. 337—900 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

Az abrudbányai kir. járásbírósa tkvi hatósága által közhírré tétetik, hogy Dr. Chirtop Zosim ügyvéd által képvis. Sicae George Chirsu végrehajtónak Orlea Todor I. Nicolaé végrehajtást szenvedő ellen 200 kor. tőke, ennek 1898 július 5-től járó 5% kamatai, 72 kor. 32 fill. költség behajtása végett az abrudbányai kir. járásbírósa területéhez tartozó Szobodol község 935 sztljkbén foglalt A + 6—7 rend. 921. 922. 898 hrsz. 1034 sztljkbén a + 1—3 rend 599/1. 599/4. 601. hrsz. ingatlanok egészben, 1368 tkbén A + 1 rend 867/1. 868. 869. 885. 886. 887. 900. 901. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 910. 911. hrsz. ingatlanból Orlea Todor 66/210-ed jutaléka és tartozékai Szobodol község-báránál megtartandó nyilvános árverésen 1900 évi október hó 23-án d. e. 10 órakor a kikiáltási ár 10%-ának kész vagy a 42 §-ában felvett árfolyammal számított s az 1881. évi nov. 1-én 3333. I. M. sz. a. kibocsátott rendelet értelmében óvadékképes értékpapirban bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is elfog adni.

Abrudbányán, 1900. április hó 10-én.

A kir. bírósa mint tkvi hatóság.

A kivonat hitelül

Simó Béla kiadó.

Használt iskolai könyvek újrakötését vagy bármilyen

könyvkötői munkák diszes kiállítását legjutányosabban eszközli

a püsp. lyc. könyv. könyvkötészeti osztálya, Gyulafehérvárt, főtér.

Nyomatott Papp Györgynél Gyulafehérvárt.